

Silmeyene

– kul mehmet · 17 Kasım 2015

İnsan gönlüne vermeli merhametle ince ayarı
Ayarı vermeyen yer nefrete bulaştırılmış hıyarı
Merhametle yıkılır nefretle dizilmiş koca dağları
Bunca derdi merhametle silmeyene adam mı denilir

Gönül sevmeyi bırakıp gurbet eleme gidilir
Gurbet elde söyleyin tek başına nasıl gülünür
Sevgi terk edilirse gönülde kadir kıymet nasıl bilinir
Bunca derdi merhametle silmeyene insan mı denilir

Cahil kem söz söyler doğru sözü söylemeyi bilmez
Son nefes gelince doğruyu görür geriye dönemez
Mezarda vahşeti ile kalır geri yol bulunup gelinmez
Bunca derdi merhametle silmeyene kul mu derim

Merhametle aşk çeksin bizi güzel meydana
Kor alevden hasret değmesin cümle cana
Birlik beraberlikte hayır var dağılmayalım sağa sola
Bunca derdi merhametle silmeyene gönül mü derim

Sen söylersin bunca güzel sözleri
Dinleyen yok çamura kadar batmış dizleri
Güzel var iken çirkin olana kayar gözleri
Bunca derdi merhametle silmeyene insan mı derim

Kul Mehmet'im kem söz söyleyip gönül incitme sen
Uyma cahile sen o her sözünü doğru bilir hep der bilirim ben
İbrahim peygamber gibi teslim ol Rahmana yanmazsın,
hep deme sende ben illa da ben
Bunca derdi merhametle silmeyene can mı derim
Mehmet Aluç-Kul Mehmet-